

Utan bröllopskläder

Ellen G. White

Baserat på Matteus 22:1-14

I liknelsen om bröllopskläderna får vi en lärdom av största vikt. Äktenskapet representerar föreningen mellan mänsklighet och gudomlighet. Bröllopskläderna representerar den karaktär som alla måste ha för att de ska räknas som passande gäster på bröllopet.

I denna liknelse, liksom i liknelsen om gästabudet illustreras evangeliets inbjudan, dess förkastande av det judiska folket, och nådens inbjudan till hedningarna. Men när det gäller dem som förkastar denna inbjudan visar denna liknelse på en djupare förolämpning och ett mer fruktansvärt straff.

Inbjudan till denna fest är en kunglig inbjudan. Den kommer från en som har makt att befalla och innebär en stor ära. Men denna ära blir ändå inte uppskattad. Kungens auktoritet föraktas. Medan husbondens inbjudan möttes med ligkiltighet, bemöttes kungens inbjudan med förolämpningar och mord. De behandlade hans tjänare med förakt, misshandlade och dödade dem.

När husbonden såg att hans inbjudan möttes med förakt sa han att ingen av de inbjudna skulle få delta i hans bröllopsmåltid. Men när det gällde dem som hade trotsat kungen, befalldes något värre än att uteslutas från hans närvaro och att få sitta vid hans bord. Han ”skickade ut sina härar och lät döda dessa mördare och brände ner deras stad.” Matt 22:7.

I båda liknelserna ser man till att det kommer gäster till festen. Men den andra liknelsen visar att en förberedelse måste göras av alla som ska delta i festen. De som ignorerar denna förberedelse kastas ut. ”När kungen gick in för att se på gästerna, fick han där se en man som inte var klädd i bröllopskläder. Då sa han till honom: Min vän, hur kom du in här utan bröllopskläder? Men han teg. Då sa kungen till tjänarna: Bind honom till händer och fötter och för bort honom och kasta honom i det yttersta mörkret. Där ska vara gråt och tandagnisslan.” Matt 22:11-13.

Det var Jesu lärjungar som hade gått ut med inbjudan till festen. Vår Herre hade sänt ut de tolv och sedan de sjuttio och hade förkunnat att Guds rike var nära och kallat människor till att bättra sig och tro på evangeliet. Men man brydde sig inte om denna uppmaning. De som var inbjudna till festen kom inte. Tjänarna sändes ut senare för att säga: ”Se, jag har tillrett min måltid, mina oxar och gödkalvarna är slaktade, och allting är redo. Kom till bröllopet.” Matt 22:4. Detta var det budskap som förkunnades för den judiska nationen efter Kristi korsfästelse. Men den nation som påstod sig vara Guds särskilda folk förkastade det evangelium som förkunnades för dem i den helige Andes kraft. Många gjorde det på ett mycket hånfullt sätt. Andra blev så rasande av erbjudandet om frälsning, erbjudandet om förlåtelse för att ha förkastat härlighetens Herre, att de angrep dem som kom med budskapet. Det blev en ”svår förföljelse”. Apg 8:1. Många, både män och kvinnor, kastades i fängelse och några av Herrens budbärare, som Stefanus och Jakob, blev dödade.

På så sätt beseglade det judiska folket sitt förkastande av Guds nåd. Kristus förutsade resultatet i liknelsen. Kungen ”skickade ut sina härar och lät döda dessa mördare och brände ner deras stad.” Den dom som uttalats drabbade judarna genom Jerusalems förstörelse och att nationen skingrades.

Den tredje inbjudan till bröllopfesten representerar när evangeliet ges till hedningarna. Kungen sa: ”Bröllopet är ju färdigt, men de som var bjudna var inte värdiga. Gå

därför ut till vägskälen och bjud alla ni ser till bröllopet.” Matt 22:8, 9.

Kungens tjänare gick ut på vägarna och ”samlade alla, så många de fann, onda och goda”. Matt 22:10. Det blev ett blandat sällskap. En del av dem hade inte mer respekt för den som anordnade bröllopsfesten än de som hade förkastat inbjudan. De som först blev inbjudna ansåg att de inte hade råd att offra några av sina världsliga fördelar bara för att vara med på kungens fest. Och bland dem som accepterade inbjudan fanns det somliga som bara tänkte på att skaffa sig egna fördelar. De kom för att ta del av det som bjöds på festen, men hade inte någon önskan att ära kungen.

När kungen kom för att se gästerna avslöjades alla gästernas karaktärer. Alla gäster på festen hade försetts med en bröllopsdräkt. Dessa kläder var en gåva från kungen. Genom att bära dem visade gästerna sin respekt för den som höll festen. Men en man var klädd i sina vanliga kläder. Han hade vägrat göra de förberedelser som kungen krävt. Kläderna som han till ett högt pris hade försetts med, vägrade han att bära. På så sätt förolämpade han sin herre. På kungens fråga: ”Hur kom du in här utan bröllopskläder?” kunde han inte svara. Matt 22:12. Han fördömde sig själv. Då sa kungen: ”Bind honom till händer och fötter och för bort honom och kasta honom i det yttersta mörkret.” Matt 22:13.

Kungens granskning av gästerna på festen representerar genomförandet av en dom. Gästerna på evangeliefesten är de som bekänner sig tjäna Gud, de som har sina namn skrivna i Livets bok. Men inte alla som bekänner sig vara kristna är sanna lärjungar. Innan den sista belöningen delas ut måste det avgöras vilka som är värdiga att få del av de rättfärdigas arv. Detta avgörande måste ske före Jesu återkomst på himlens skyar, för när han kommer har han sin belöning med sig ”för att ge åt var och en efter hans gärningar.” Upp 22:12. Så innan hans återkomst kommer karaktären hos varje människas gärningar att ha avgjorts, och till var och en av Kristi efterföljare kommer belöningen att ha avsatts efter hans gärningar.

Det är medan människorna fortfarande är kvar här på jorden som den förundersökande domen äger rum i himlens salar. Alla deras liv som har bekänt sig följa Gud passerar revy inför honom. Alla granskas enligt det som står skrivet i himlens böcker, och enligt deras gärningar bestäms var och ens eviga öde.

Bröllopskläderna i liknelsen representerar den rena, fläckfria karaktär som Jesu sanna efterföljare kommer att äga. Församlingen har blivit lovad att den ska få ”fint linne, rent och skinande att klä sig i,” ”utan fläck eller skrynkla eller något annat sådant”. Upp 19:8; Ef 5:27. Bibeln säger ”det fina linnet är de heligas rättfärdiga gärningar.” Upp 19:8. Det är Kristi rättfärdighet, hans egen obefläckade karaktär, som genom tro ges till alla som tar emot honom som sin personliga Frälsare.

Oskuldens vita klädnad bars av våra första föräldrar när de sattes i det heliga Eden av Gud. De levde i fullkomlig harmoni med Guds vilja. All deras hängivenhet var riktad mot deras himmelska Fader. Ett underbart milt ljus, Guds ljus, omgav det heliga paret. Denna klädnad av ljus var en symbol på deras andliga kläder av himmelsk oskuld. Om de hade förblivit trogna mot Gud skulle den alltid ha fortsatt att omge dem. Men när synden kom in i världen bröt de sin förbindelse med Gud, och ljuset som hade omgett dem försvann. Nakna och skamsna försökte de ersätta den himmelska dräkten genom att sammanfoga fikonlöv att skyla sig med.

Detta är vad de som överträtt Guds lag har gjort ända sedan Adams och Evas olydnad. De har sytt ihop fikonlöv för att dölja den nakenhet som orsakats av överträdelse. De har burit de kläder som de själva hittat på. Genom egna gärningar har de försökt att skyla över sina synder och göra sig själva godtagbara inför Gud.

Men det kan de aldrig göra. Människan kan aldrig uppfinna någonting som kan ersätta oskuldens klädnad som hon förlorat. Inga fikonlövs-kläder, inga världsliga medborgarkläder, kan bäras av dem som sitter med Kristus och änglarna vid Lammets

bröllopsmåltid. Endast den klädnad Kristus själv har erbjudit kan göra oss lämpliga att träda fram inför Gud. Denna klädnad, Kristi egen rättfärdighets klädnad, kommer han själv att sätta på varje ångerfull och troende själ. "Jag råder dig," säger han, "att köpa ... vita kläder att klä dig i, så att din skamliga nakenhet inte ska synas." Upp 3:18.

Denna klädnad, som har vävts i himlens vävstol, har inte en enda tråd av mänskliga påfund. I sin mänsklighet formade Kristus en fullkomlig karaktär, och denna karaktär erbjuder han att ge oss. "All vår rättfärdighet (är) som smutsiga klädtrasor." Jes 64:6. Allt som vi kan göra av oss själva är nedsmutsat av synd. Men Guds son "uppenbarades för att han skulle ta bort våra synder, och synd finns inte i honom." Synd definieras som "brott mot lagen". 1 Joh 3:5, 4. Men Jesus lydde alla lagens krav. Han sa om sig själv: "Att göra din vilja, min Gud, är min glädje, för din lag är i mitt hjärta." Ps 40:9. När han var på jorden sa han till sina lärjungar: "Jag har hållit min Faders bud" Joh 15:10. Genom sin fullkomliga lydnad har han gjort det möjligt för varje människa att följa Guds bud. När vi överlåter oss till Kristus förenas vårt hjärta med hans hjärta, viljan smälter samman med hans vilja, sinnet blir ett med hans sinne och tankarna fångslas av honom. Vi lever hans liv. Detta är vad det innebär att vara klädd i hans rättfärdighets kläder. När sedan Herren ser på oss ser han inte kläderna av fikion, inte syndens nakenhet och missbildningar, utan sin egen rättfärdighets klädnad, som innebär fullständig lydnad för Jehovas lag.

Gästerna vid bröllopfesten inspekterades av kungen. Det var bara de som hade rättat sig efter hans krav och tagit på sig bröllopskläderna som blev accepterade. Likadant är det med gästerna vid evangeliefesten. Alla måste gå igenom den store Kungens granskning, och bara de som tagit på sig Kristi rättfärdighets klädnad tas emot. Rättfärdighet är att göra rätt, och det är efter sina gärningar som alla kommer att dömas. Vår karaktär uppenbaras genom det vi gör. Gärningarna visar om tron är äkta. Det räcker inte att vi tror att Jesus inte är en bedragare och att Bibelns religion inte är någon listigt uttänkt fabel. Vi kan tro på att det inte finns något annat namn under himlen genom vilket man kan bli frälst och ändå inte genom tro göra honom till vår personlige Frälsare. Det räcker inte med att tro på sanningens teori. Det räcker inte med att bekänna sig tro på Kristus och att ha våra namn inskrivna i församlingsmatrikeln. "Den som håller hans bud förblir i honom, och han i honom. Och därav vet vi att han förblir i oss, genom Anden som han har gett oss." 1 Joh 3:24. "Om vi håller hans bud så vet vi därmed att vi känner honom." 1 Joh 2:3. Det är det äkta beviset på omvändelse. Oavsett vår bekännelse är den ingenting värd om inte Kristus uppenbaras i rättfärdiga gärningar.

Sanningen ska vara planterad i hjärtat. Den ska kontrollera sinnet och styra känslorna. Hela karaktären måste präglas av de gudomliga uttalandena. Varje punkt och prick i Guds Ord ska omsättas i det dagliga livet.

Den som blir delaktig av gudomlig natur kommer att vara i harmoni med Guds stora måttstock för rättfärdighet, hans heliga lag. Det är den norm som Gud använder när han bedömer människors gärningar. Den kommer att utgöra karaktärstestet i domen. Det finns många som påstår att lagen upphävdes genom Jesu död. Men därigenom motsäger de Jesu egna ord: "Tro inte att jag har kommit för att upphäva lagen eller profeterna. ... Förrän himmel och jord förgås, ska inte den minsta bokstav eller en enda prick i lagen förgås." Matt 5:17, 18. Det var för att försona människans överträdelse av lagen som Kristus offrade sitt liv. Om lagen kunde ha ändrats eller åsidosatts hade Jesus inte behövt dö. Genom sitt liv på jorden ärade han Guds lag. Genom sin död fastställde han den. Han gav sitt liv som ett offer, inte för att utplåna Guds lag och inte för att skapa en lägre norm, utan för att rättvisan skulle upprätthållas så att lagen skulle kunna bevisas vara oföränderlig så att den skulle kunna bestå för alltid.

Satan hade påstått att det var omöjligt för människan att hålla Guds bud. Och det är sant att vi inte kan hålla dem i vår egen kraft. Men Kristus kom i mänsklig gestalt och genom sin fullkomliga lydnad bevisade han att mänsklighet och gudomlighet tillsammans kan lyda varenda en av Guds förordningar.

”Men så många som tog emot honom, åt dem gav han rätt att bli Guds barn, åt dem som tror på hans namn.” Joh 1:12. Denna kraft finns inte i människan. Det är Guds kraft. När en människa tar emot Kristus får hon kraft att leva Kristi liv.

Gud kräver fullkomlighet av sina barn. Hans lag är en avskrift av hans egen karaktär och normen för all karaktär. Denna oändliga norm framhålls för alla, för att ingen ska ta miste på vilken sorts människor som Gud kommer att låta utgöra sitt rike. Kristi liv på jorden var ett fullkomligt uttryck för Guds lag, och när de som påstår sig vara Guds barn blir lika Kristus till karaktären kommer de att lyda Guds bud. Då kan Gud lita på dem så att de kan vara bland dem som ska utgöra den himmelska familjen.

När de är klädda i Kristi härliga rättfärdighets klädnad har de en plats på Kungens fest. De har rätt att förenas med den skara människor som tvättats rena i Jesu blod. Den man som kom till festen utan att ha bröllopskläder på sig, representerar det tillstånd som många i vår värld befinner sig i idag. De bekänner sig vara kristna och gör anspråk på evangeliets välsignelser och förmåner. Ändå känner de inget behov av en förvandlad karaktär. De har aldrig känt verklig ånger över synden. De inser inte sitt behov av Kristus och visar inte någon tro på honom. De har inte övervunnit sina nedärvda eller invanda böjelser att göra fel. Ändå tror de att de är tillräckligt goda i sig själva och förtröstar på sina egna meriter istället för att lita på Kristus. De kommer till festen som ordets hörare, men de har inte klätt sig i Kristi rättfärdighets klädnad.

Många som kallar sig kristna är bara moralister. De har vägrat att ta emot den gåva som var det enda som kunde ge dem förmåga att ära Kristus genom att representera honom för världen. Den helige Andes verk är främmande för dem. De är inte ordets görare. De himmelska principer som särskiljer dem som är ett med Kristus från dem som är ett med världen har nästan blivit omöjliga att urskilja. De som påstår sig vara Kristi efterföljare är inte längre ett särskilt och annorlunda folk. Skiljelinjen är otydlig. Folket underkastar sig världen, dess vanor, dess seder och dess själviskhet. Församlingen har gått över till världen när det gäller att överträda lagen, när världen borde ha gått över till församlingen när det gäller att lyda den. Församlingen omvänds varje dag till världen. Alla dessa människor förväntar sig att bli frälsta genom Jesu död, medan de vägrar de att leva hans självupppoffrande liv. De upphöjer den fria nådens rikedom, och försöker gömma sig bakom ett sken av rättfärdighet, medan de hoppas kunna dölja sina karaktärsfel. Men deras ansträngningar kommer inte att tjäna någonting till på Guds dag.

Kristi rättfärdighet kommer inte att täcka över en enda omhuldad synd. En människa kan vara lagöverträdare i sitt hjärta, men om hon inte begår några yttre överträdelser kan hon av världen anses ha stor integritet. Men Guds lag tränger in i hjärtats hemligheter. Varje handling bedöms efter de motiv som låg bakom den. Bara det som överensstämmer med Guds lags principer kommer att bestå i domen.

Gud är kärlek. Han har visat den kärleken genom att skänka Kristus. När ”han gav sin enfödde Son, för att var och en som tror på honom inte ska gå förlorad utan ha evigt liv”, då höll han inte tillbaka något från dem han friköpte. (Joh 3:16). Han gav hela himlen, och därifrån kan vi hämta styrka och effektivitet så att vi inte blir avvisade eller besegrade av vår store fiende. Men Guds kärlek får honom inte att ursäkta synden. Han ursäktade den inte i Satan. Han ursäktade den inte i Adam eller i Kain. Han kommer heller inte att ursäkta den hos något annat människobarn. Han kommer inte att vara i maskopi med våra synder eller ha överseende med våra karaktärsfel. Han

förväntar sig att vi ska segra i hans namn.

De som avvisar Kristi rättfärdighets gåva avvisar de karaktärsdrag som skulle ha gjort dem till Guds söner och döttrar. De avvisar det enda som kunde göra dem passande för en plats vid bröllopfesten.

När kungen i liknelsen frågade: "Hur kom du in här utan bröllopskläder?" hade mannen inget svar. Så kommer det att bli på den stora domedagen. Nu kan människor ursäktas sina karaktärsfel, men på den dagen kommer de inte att komma med några ursäkter.

Kristi bekännande församlingar i denna generation har upphöjts med de högsta privilegierna. Herren har uppenbarats för oss i ett ständigt ökande ljus. Våra förmåner är mycket större än de som Guds forntida folk hade. Vi har inte bara det stora ljus som anförtröddes åt Israel, utan vi har allt större bevis för den storartade frälsning som Kristus har gett oss. Det som var avbilder och symboler för judarna är verklighet för oss. De hade Gamla Testamentets historia. Vi har både den och Nya Testamentet. Vi har förvisningen om en Frälsare som har kommit, en Frälsare som har blivit korsfäst, som har uppstått, och som har utropat över Josefs öppnade grav: "Jag är uppståndelsen och livet." Genom vår kunskap om Kristus och hans kärlek har Guds rike kommit mitt ibland oss. Kristus uppenbaras för oss i predikningar och genom sånger om honom. Det andliga gästbudet står framdukat för oss i stort överflöd. Bröllopskläderna som kostat så oändligt mycket, erbjuds varje människa fritt. Genom Guds budbärare presenteras Kristi rättfärdighet för oss, rättfärdiggörelse genom tro, de oändligt stora och dyrbara löftena i Guds Ord, fritt tillträde till Fadern genom Kristus, den helige Andes tröst och den välgrundade förvisningen om evigt liv i Guds rike. Vad mer kunde Gud göra för oss som han inte redan gjort genom att duka för den storslagna måltiden, den himmelska festen?

I himlen säger de tjänande änglarna: "Det uppdrag vi fått order att utföra, har vi genomfört. Vi tryckte tillbaka de onda änglarnas armé. Vi gav klarhet och ljus i människors själar, och väckte deras minnen om Guds kärlek så som den uttryckts i Jesus. Vi riktade deras blickar mot Kristi kors. De berördes djupt av en insikt om den synd som korsfäste Guds Son. De var dömda. De insåg vilka steg som krävdes för att bli omvända. De kände evangeliets kraft. Deras hjärtan ömmade när då de såg ljuvligheten i Guds kärlek. De såg skönheten i Kristi karaktär. Men för många var det förgäves. De ville inte överge sina egna vanor och sin karaktär. De ville inte ta av sig de jordiska kläderna för att kläs i himlens klädnad. De ägnade sig åt girighet. De älskade sina världsliga förbindelser mer än de älskade sin Gud."

Dagen för det slutgiltiga avgörandet blir en allvarlig dag. I en profetisk syn beskriver aposteln Johannes den: "Jag såg en stor vit tron och honom som satt på den. För hans ansikte flydde jord och himmel, och det fanns ingen plats för dem. Och jag såg de döda, små och stora, stå inför Gud och böcker öppnades och ännu en bok öppnades, det var livets bok. Och de döda blev dömda enligt vad som stod skrivet i böckerna, efter sina gärningar." Upp 20:11, 12.

Det blir en sorglig tillbakablick den dag när människorna står ansikte mot ansikte med evigheten. Hela livet kommer att visas, precis så som det har varit. Världens nöjen, rikedomar och ära kommer inte att verka så viktiga då. Människor kommer då att inse att den rättfärdighet de föraktade är det enda som har något värde. De kommer att inse att de låtit sin karaktär formas av Satans bedrägliga lockelser. Den klädnad de valt är tecknet på deras lojalitet med den första stora avfällingen. Då kommer de att se resultatet av sitt val. De kommer att få veta vad det innebär att överträda Guds bud.

Det kommer inte att bli någon mer nådatid när man kan förbereda sig för evigheten. Det är i det här livet vi ska ta på oss Kristi rättfärdighets klädnad. Detta är den enda

möjlighet vi har att forma karaktärer för det hem som Kristus har förberett för dem som lyder hans bud.

Vår prövningstid närmar sig snabbt sitt slut. Slutet är nära. Vi har fått varningen: "Akta er så att era hjärtan inte blir nedtyngda av festande och dryckenskap och av det dagliga livets omsorger, så att den dagen kommer över er plötsligt." Luk 21:34. Akta dig så att du inte är oförberedd på den dagen. Ta dig i akt så att du inte konstateras vara utan bröllopskläder på kungens fest.

"I den stund ni inte tänker det, kommer Människosonen." Matt 24:44. "Salig är den som vakar och bevarar sina kläder, så att han inte går naken och de får se hans skam." Upp 16:15.

Citat ur Christ's Object Lessons, sid 307 – 319
Översättning: Suzanne Gundler